

Nieuw pensioenvehikel biedt onbedoelde kansen voor kostenverlaging

Jean-Louis d'Hooghe en
Paulien Siegman

Het algemeen pensioenfonds (APF) komt eraan. Dit nieuwe pensioenvehikel is vooral bedoeld om pensioenfondsen te helpen die geen toekomst meer zien. Door de lage rente, toegenomen governance-eisen en steeds nieuwe wetgeving zijn veel fondsen genoopt te stoppen. Omdat de mogelijkheden om de pensioenregeling elders onder te brengen beperkt zijn voor pensioenfondsen, wordt per (vermoedelijk) 1 januari 2016 het APF geïntroduceerd. Verschillende pensioenfondsen hebben al aangegeven hierin geïnteresseerd te zijn. Maar dat het APF juist ook voor werkgevers interessant kan zijn wordt door de wetgever nauwelijks erkend.

Dit geldt voor werkgevers met een middelloonregeling bij een verzekeraar,

het meest voorkomende type pensioenregeling. Werkgevers worden bij een verlenging van het pensioencontract met de verzekeraar door de huidige extreem lage rente geconfronteerd met tot wel 50% hogere kosten dan gedurende de vorige 5-jaarscontractperiode. Zelfs nog zonder dat de pensioenen kunnen worden geïndexeerd. Hiermee is pensioen een zeer kostbare arbeidsvoorwaarde geworden.

In het wetsvoorstel APF wordt met geen woord gerept over de noodzaak voor veel werkgevers om naar een alternatief te zoeken voor de uitvoering van hun pensioenregeling bij een verzekeraar. Vermoedelijk omdat de pensioenlobby vooral pensioenfondsen betreft. Maar een kostenstijging van 50% zou wel eens het einde van de arbeidsvoorwaarde pensioen kunnen betekenen.

Het APF lijkt een goed alternatief. Een APF kan dezelfde pensioenregeling tegen een lagere premie uitvoeren. Wel-

APF lijkt vooral interessant voor werkgevers die nu middelloonregeling bij verzekeraar hebben

iswaar met een (iets) minder zeker pensioen, maar met een mogelijk aanzienlijke kostenbesparing, zo tonen indicatieve berekeningen aan. En met een APF is er kans op indexatie. Bovendien gooit het door pensioenfondsen genoemde bezwaar van de beperkte invloed op het professionele bestuur van het APF geen roet in het eten voor werkgevers. Werkgevers met een pensioenregeling bij een verzekeraar zijn dit immers al gewend; ook bij de verzekeraar hebben ze beperkte invloed.

Teleurstellend is dat staatssecretaris Jetta Klijnsma van Sociale Zaken in een recente nota aangeeft dat de snelheid van invoering van het APF voorgaat op de mogelijkheid van grensoverschrijdende dienstverlening. Nu de afgelopen periode enige werkgevers met vestigingen in meerdere landen hun pensioenregeling vanuit Nederland naar het buitenland hebben overgebracht, is duidelijk dat er

behoefte is aan internationale synergie. Grensoverschrijdende mogelijkheden geven voor (internationale) werkgevers nog een extra dimensie aan het APF.

De staatssecretaris heeft, onder invloed van de pensioenlobby, het APF gepromoot als de oplossing voor in zwaar weer verkerende pensioenfondsen. De vraag is evenwel hoe interessant het APF voor hen is. Vanwege de potentiële kostenbesparing, maar ook de toekomstige internationale mogelijkheden van een APF, lijkt dit nieuwe vehikel vooral interessant voor werkgevers die nu hun middelloonregeling bij een verzekeraar ondergebracht hebben. En tevens de redder van te duur geworden pensioenregelingen. Hier moet meer aandacht voor komen.

.....
Ir. Jean-Louis d'Hooghe en mr. Paulien Siegman zijn partner bij d'Hooghe Siegman.

